

sapientiae laude exsortis. Nam et iste in libro A quem Idyllium scribit, ubi Sibyllae meminit, haec addit:

Jam nova progenies caelo demittitur alto (5).

Hem miraculum! « Quis loquetur potentias Domini. auditas faciet omnes laudes ejus ⁶⁶? » Nobis enim adversarios in nostra coegit castra; ac veritatem ex ejus inimicis, armis instrui placuit. Confundatur Nestorius, qui virgineum partum abolevit. Pudeat Arium, qui trinam unitatem divisit. Gratias autem Deo pro inenarrabili ejus dono, « qui de potestate tenebrarum nos transtulit in regnum Filii dilectionis suae ⁶⁷. Gratias Deo pro inenarrabili ejus dono ⁶⁸, qui vocavit nos vocatione sancta in acquisitionem gloriae ⁶⁹, vitamque. Gratias Deo pro inenarrabili ejus dono, « qui benedixit nos in laudem gloriae gratiae suae, qua gratificavit nos in dilecto Filio suo ⁷⁰. » Gratias Deo pro inenarrabili

ejus dono, qui propter magnam dilectionem qua dilexit nos ⁷¹, Filium suum unigenitum miserit in mundum. Gratias Deo pro inenarrabili ejus dono, « qui eum qui non noverat peccatum, pro nobis peccatum fecerit, ut nos efficeremur justitia Dei in ipso ⁷². » Accedamus, dilectissimi, ad amorem ejus qui dilexit nos. Cum tanta suscipiamus fide, quanta ille nobis illuxit humanitate. Spirituali gaudio ac ratione festum agamus diem. Multa ad pietatem libertate utamur. Libentissimi gloriemur in fidei confessione. De Christiana nos veritate jactemus. Spiritalem gloriationem celebremus. Choros qui sanctos deceant constituamus. Clamemus prophetae voce: « Cognoscite, gentes, et vincimini; exaudite usque ad extremum terrae. Qui praevaluistis, vincimini; nec verbum quodcumque locuti fueritis maneat in vobis, quia nobiseum Deus ⁷³. » Ipsi gloria in saecula saeculorum. Amen.

⁶⁶ Psal. cv, 2. ⁶⁷ Coloss. i, 13. ⁶⁸ II Cor. ix, 15. ⁶⁹ II Tim. i, 9; II Thess. ii, 13. ⁷⁰ Ezech. , 6.
⁷¹ Joan. iii, 16. ⁷² II Cor. v, 21. ⁷³ Isa. viii, 9, 10, sec. LXX.

(5) Virg., Eclog. iv, v. 7.

Catena Crameri in Acta apostolica (Oxon. 1838) fragmenta tria sub Theodoti nomine exhibet quae hic sistimus.

II, 17. *Kai estai en tais eschatais hemeraiis, legei o theos, ekcheo apo tou Pneumatou mou epi nasan sarka.*

Θεοδότου Ἀγκύρας (1). Ἀλλὰ μὴν οὐκ εἶπεν ἰδικῶς τὸν καιρὸν· ἤρκει γὰρ ἡ τοῦ Πνεύματος ἐνέργεια καὶ ἡ παρακολουθοῦσα θεία δύναμις δηλῶσαι τὸν σημαινόμενον καιρὸν· ὃς δι' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἐδείχθη, ὃ ἐπὶ τῶν Ἀποστόλων ὑπάρχων. Δείκνυται ἄρα διὰ πάντων ἐκείνον εἶναι τὸν παρά τοῦ προφήτου εἰρημένον καιρὸν· οὐ γὰρ δύνανται, κἂν ἀναισχυντῶσιν, ἀντειπεῖν τούτῳ οἱ Ἰουδαῖοι· οὐ γὰρ ἔχουσιν ἕτερον ἐπιδειξάαι καιρὸν παρ' ἐκείνον, ἐφ' ᾧ ταῦτα ἐξέβη.

III, 15, 16. *Ton de archigon tes zwhs apekteinates· on o theos hgeren ek nekron ou hmeis martures esmen· kai epi tē pistei tou onomatos autou, touton on θεωρεῖτε καὶ οἰδατε, ἐστερέως τὸ δνομα αὐτοῦ.*

Θεοδότου ἐπισκόπου Ἀγκύρας. Καὶ μὴν ὁ τῆς ζωῆς ἡμῶν ἀρχηγός ἐστιν ἀθάνατος, ἀλλ' ἐνωθεὶς τῷ θνητῷ ἀπεκτάνθη, φησὶν· ἡ γὰρ πρὸς Θεὸν ἐνωσις οὐκ ἀφήσιν εἰς ἄνθρωπον μόνον περιγράφεσθαι τὰ παθήματα· διὰ τοῦτο δὴ τὸν μονογενῆ Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καλεῖ Ἰησοῦν· τὴν προσηγορίαν τὴν ἐκ τῆς Μαρίας

τεθεῖσαν τῷ βρέφει, ἐκείνου γεγονέναι δηλῶν· καὶ τὸν αὐτὸν πάλιν ἄνθρωπον καλεῖ καὶ ἀρχηγὸν προσ-αγορεύει ζωῆς· τὸν αὐτὸν ποιητὴν τε ὁμοῦ τῶν ἀπάντων δεικνύς καὶ ἄνθρωπον θανάτου γευσάμενον.

XIII, 40. *Βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις, ἴδετε, οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε, καὶ ἀφανίσθητε· ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν.*

Θεοδότου Ἀγκύρας. Ταῦτα μὲν προφανῶς δοκεῖ λέγειν ἱστορικῶς· ἡ δὲ τῶν ρητῶν ἐννοία ἐστὶ τοιαύτη· Ἀπὸ τῆς τῶν κριτῶν ἀδικίας ἐπὶ καθολικὴν οἰκονομίαν ὁ προφήτης Ἀμβακούμ τὸν λόγον ἀπήγαγεν· ὡς τῶν οὕτως ἐχόντων πραγμάτων θαυμαστῆς δεομένων ἐπιμελείας, ἐκπληττούσης καὶ ἀφανίζουσης τοὺς καταφρονητάς· ποίαν δ' ἂν εἴποιμεν θαυμαστὴν ἐπιμέλειαν, ἢ τὴν διὰ τῆς τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας καὶ ἐπιδημίας γενομένην· ἐν ἣ προηγουμένως μὲν τοὺς χαλεποὺς ὑδριστάς τῆς ἡμετέρας φύσεως δαιμονας ἠφάνισεν· ἐχαλίνωσε δὲ καὶ τὴν ἀδικίαν, ὅπως πληρωθῆ τὸ ἐν Ψαλμοῖς εἰρημένον· « Ἀνάστῃθι· Κύριε, μὴ κραταιοῦσθω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου· κατάστησον, Κύριε, νομοθέτην ἐπ' αὐτούς· γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποι εἰσιν. »

(1) Θεοδώρου cod., sed vid. Fabr. B. Gr. t. IX, p. 269.